

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, FEBRUARY 16, 1943

LETO XLVI. — VOL. XLVI.

Amerikanci so se sprijeli z Nemci

Nemška armada je z vso silo napadla v Tuniziji. Prodrla je 20 milj globoko v ameriško linijo in ogroža garnizijo v Gafsa. Amerikanci so bombardirali Palermo.

Severna Afrika, 15. feb.—Amerikanci in Nemci so se včeraj sprijeli v srditem boju v južni Tuniziji. Nemška armada je del Rommelovih čet, ki so prišle iz Tripolitanije. Nemci so predrl 20 milj globoko v ameriško bojno linijo ter ogrožajo ameriške pozicije pri Gafsa.

Proti ameriški pehoti, tankom in topništvu se je zagnal cvet Rommelovih afriških čet, ki so se nepričakovano vsule iz sedla Faid. Istočasno je pa druga nemška kolona udarila severozahodno, očitno z namenom, da obkroži ameriške in francoske pozicije zahodno od sedla Faid, kjer je glavna prehodna točka v ošiške pozicije v vzhodni Tuniziji.

Nemci so napadli s tako silo, da je čutili, kot da se Rommelove čete že spojile z armado generala Arnima v Tuniziji. Boj se še vedno nadaljuje. Osmo angleška armada, ki je pregnala Rommela iz Egipta, je še vedno kakih 200 milj južno od gori omenjenih bojev.

Nemci so pričeli z napadom ob sedmih zjutraj včeraj. V boj so poslali od 75 do 100 tankov, pehoto in topništvo. V zraku so jih pa podprli bombniki. Vnel se je srdit boj, ki je trajal vse dan in se nadaljeval še v mraku. Obe strani sta imeli znatne izgube.

Nemški bombniki so neprestano napadali ameriške čete. Prav tako so obsipali s kroglicami neprestano pota, ki vodijo na bojišče. Ameriški topničarji, ki so bili zdaj prvič v boju, so ostali pri svojih topovih do zadnjega, dočim so se zaganjali v nemške bombnike ameriška bojna letala in lahki bombniki.

Ameriške zračne trdnjave so danes napadle Palermo v Siciliji. Zažgale so oljne tanke in zadele neko veliko ladjo v pristanišču, ki je začela takoj gorjeti. To je bil prvi napad ameriških bombnikov na Sicilijo.

Živila iz kant ni varno spravljati
Washington. — Poljedelski urad svari one, ki jemljejo živila iz kant in jih devljejo v steklene posode, da se tako rešijo racioniranja, da to ni varno. Kadar se vzame hrana iz kant, se mora porabiti, ali pa posebno pripraviti, da ni nevarna zdravju.

Obisk iz W. Va.
Iz Davis, W. Va. je prišla za tri tedne na obisk Mrs. Helen Mramor. Ustanovila se je pri svoji hčerki in zetu, Mr. in Mrs. John E. Lokar, 16409 Huntmere Ave. Mrs. Mramor je doma iz Blok, po domače Brinarjeva. Dobrodošla v naši metropoli in mnogo zabave pri dobrem zetu in ljubljeni hčerki.

Predlog, da mesto plača čas in pol za uslužbenca
Councilman Edward Pucel je predložil mestni zbornici predlog, da dobe vsi mestni uslužbenca plačano za čas in pol, ako delajo nad 40 ur na teden. Izvzeti bi bili sledeči: župan, policija in ognjegašci ter uslužbenca pri ulični železnici. Predlog bo šel najprej na odbore v presojo.

Bo nekaj gorkeje
V Clevelandu je kazal toplote včeraj ob osmih zjutraj 2 nad ničlo. Popoldne je skočil na eno stopinjo pod ničlo. Za dne dopoldne napoveduje vretno, toda zopet nekaj pod ničlo, toda proti večeru se bo nekoliko toploter dvigati.

Uradniki Carniola Tent
Društvo Carniola Tent 1288, ki je bilo izvolilo za letosni odbor: Predsednik John Babnik, podpredsednik John Skuk, tajnik John Tavčar, član Louis Pike zapisnikar John Zupan, nadzorni odbor: Felix Strumbej, bolnišnični: Joseph Drobnič, Frank Mersko, zdravnik: dr. F. J. Sklenilo, da kupi še dodatne bonde; dozdaj jih ima že \$3.700. Za čitalnico je dalo članarino \$12, za Cankarjevo ustanovo \$12, za čitalnico na Waterloo Rd. \$6. Društvene seje bodo 4. nedeljo v mesecu v ND, soba št. 1.

Naš vojaki
V ponedeljek odide k vojakom 448th Ca Bn. (AA), APO No. 64, Desert Maneuvers, c/o Postmaster Los Angeles, Cal.

Korporal Albin V. Zbačnik, ki je bil pred kratkim na dopustu, poroča staršem, da je bil po višan v tehničnega narednika. Čestitamo! Njegov naslov je: Sgt. Albin V. Zbačnik, 67th Signal Co. 25th Serv. Group, Municipal Airport, Greenville, S. C.

Novi naslov Eddie Slogarja je sledeč: Pvt. Eddie Slogar, 35314297, Co. B, 260th Post Bn. Transportation Corps, APO No. 944, c/o Postmaster, Seattle, Wash.

Sorodnike, prijatelje in znance pozdravlja korporal Ignatius Novak, sin družine Ignac Novak iz 15303 Holmes Ave. Pravi, da redno zasleduje življenje v Clevelandu, ker prejema Ameriško Domovino, ki mu jo starši pošiljajo. Njegov naslov je: Cpl. Ignatius L. Novak, Hdqts Btry,

Angleški bombniki so napadli Kolin v Nemčiji in Milan v Italiji

London. — Angleške zračne eskadrile so poletele včeraj v dveh valih na ošišče. En naval se je zagnal nad nemško mesto Kolin v Porenju, drugi val je pa poletel preko Alp in bombardiral italijansko mesto Milan, kjer izdelujejo vojni material.

Angleži so bombardirali tudi italijansko pristanišče Spezia, 100 milj južno od Milana. Enajst angleških bombnikov se ni vrnilo iz napada. Povedano pa ni, koliko bombnikov se je udeležilo teh napadov.

To je bil že 113. napad na Kolin, kjer so Angleži metali bombe pol ure na industrijo. V Milanu so bombe zanetile velike požare in povzročile mnogo razstrelb.

Našli so 5 letalcev, ki so bili izgubljeni 16 dni
Boise, Idaho. — Na 29. januarja je izginila vsaka sled za 8 armadnimi letalci. Včeraj je pa nek civilni pilot zapazil razbiti bombnik pri nekem jezeru. Obvestil je bližnjo postajo, ki je poslala letalcem najprej živež in zatem letala, ki so naložila ponesrečene letalce. Pet so jih rešili, 3 pa še iščejo. Ti so odšli pred 12 dnevi od kraja nesreče, da poiščejo pomoč. Letalci so se preživljali s čokolado in vermiceli, katere so streljali. Samo eden letalec je bil nekaj ranjen v koleno.

Stroga kazen za tatvino iz vrtoz zmage določena
Na pobudo župana Lausche je mestna zbornica odobrila strogo kazen za one, ki bi kradli pridelke iz vojnih vrtoz, ali vrtoz zmage. Eno leto zapora, ali \$500 globe, ali pa oboje, je določeno. Ti vrtozi bodo producirali živež za tisoče ljudi, zato jih moramo varovati, je rekel župan Lausche.

Gledišče daje posodo
Danes in jutri bo dajalo Norwood gledišče komade lepe namizne posode z vsako vstopnico za odraslo osebo. Samo 5 centov je treba plačati. Posodo si lahko ogledate na razstavi.

Sole ne bodo imele spomladanskih počitnic
Clevelandске javne šole letos ne bodo imele običajnih spomladanskih počitnic, ki so bile določene za 18. aprila. Mesto tega bodo pa šole zaključile 11. junija. Šole bodo v tednu od 21. februarja registrirale ljudi za vojno knjigo št. 2 in bodo radi tega zaključile pouk vsak dan ob 11:30 dopoldne. **Trgovci s perutnino grozijo, da bodo zaprli vrata**
Zveza clevelandskih trgovcev s perutnino je zagrozila, da bo na 27. februarja prenehala z obratovanjem, ako se ne uredi cene. Urad za kontrolo cen je obljubil, da bo revidiral cene. Perutinarji trdijo, da ne morejo obratovati z nobenim dobičkom, ker je za prodajo določena cena, toda za nakup perutnine pri farmarjih pa ne. To ne prizadene zamrznjene perutnine.

Mr. Torbet tudi apelira na gospodinjne, naj hranijo kuhinjsko masčobo in nerabno oddajo mesarju, ki plača 5c za funt. Od družine štirih oseb se pričakuje na mesec pol funta take masčobe. Dva funta take masčobe da toliko glicerina, da se lahko ž njim izstreliti pet topovskih krogel.

Nov grob
Včeraj zjutraj je umrla v Emergency Clinic bolnišnici Ljubica Mihalinec, stara 47 let. Stanovala je na 15015 Hale Ave. Rojena je bila v selu Krajaška na Hrvaškem in je prišla sem leta 1913. Tukaj zapuščala soproga Fabjana, sinove: Louis, Pvt. Fabjan na Havajih ter hčer Violet. Bila je članica društva št. 30 HKZ in podružnice št. 41 SZZ. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob devetih iz Svetkovega pogrebnege zavoda, 478 E. 152. St. v cerkev Marije Vnebovzete in na Kalvarijo.

Na okrevanje
Za nekaj tednov je prišla domov na okrevanje Miss Virginia Stegu, hči Mr. in Mrs. Francis Stegu iz 15018 Ridpath Ave. Miss Stegu študira za bolničarico.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Italijani internirali duhovnike
Italijani so internirali župnika Beštra v Aquila — Abruzzi, župnika Fistra v Copru, kaplana Skvarča in kaplana Erzarja pa v Tovino.

Nadškof Spellman bo obiskal Vatikan
Madrid. — Newyorški nadškof Francis Spellman je pripravljen, da odpotuje iz Španije v Vatikan. Kot se zatrjuje, nosi nadškof papežu Piju poslanico predsednika Roosevelta glede poveljnih načrtov Združenih narodov.

Finci so ponovno izvolili Rytija predsednikom
Helsinki. Finska. — Sedanji predsednik Finske republike, Risto Rytij je bil ponovno izvoljen. Na prvo glasovnico je dobil 269 izmed 300 glasov. Gotova struja je hotela izbrati predsednikom generala Mannerheima, ki je naklonjen zavezništvu.

Republikanci niso za spremembo časa v Clevelandu
Clevelandska mestna zbornica bo priredila javno zaslišanje v sredo, kjer se bo publika lahko izjavila glede spremembe časa. Včeraj so imeli republikanski mestni odborniki svoj sestanek pred sejo in tam so bili večinoma vsi za to, da ostane čas kot ga imamo sedaj. Guverner Bricker ni še podpisal predloga, ki ga je sprejela legislatura, da gremo na prejšnji čas, ker je bil odstoten iz države.

Bond kot nagrada
Na veselici društva Ribnica, št. 12 SDZ je dobil kot nagrado agilni tajnik društva sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ, Frank Merhar iz 1015 E. 62. St. **Sedmina**
V sredo ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša-sedmina za pokojnim Josephom Hočvar. Sorodniki in prijatelji so vabljeni. **Osma obletnica**
V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnim Frank Terčkom v spomin 8. obletnice njegove smrti.

Čevlji naj dobijo počitnice

Washington. — Vladni urad za standard je z ozirom na to, da dobi vsaka oseba samo 3 pare čevljev na leto, priporočal sledeče: Čevlji naj bodo čisti, suhi in naj bodo dobro popravljeni, če potreba. Od časa do časa naj dobe potreben počitek. Pametno je imeti dva para čevljev in ji nositi vsak par po nekaj dni. Tako bodo čevlji potreben počitek, se dobro osuše ter dobe svojo obliko nazaj.

Washington molči glede obiska Timošenka
Washington. — Bela hiša molči na vesti, ki so zatrjevale, da bo ruski maršal Semjon Timošenko prišel v kratkem v Washington. Nekateri celo trdijo, da je Timošenko že v Washingtonu. Ko so vprašali o tem predsednika, se je ta samo nasmešnil, rekel pa ni nič.

Londonski radio o položaju na Balkanu
London. (Radio prejemna služba) — V jugoslovanskih oddajah je radio London močno naglašal posledice mednarodnih pogajanj v Casablanci in Adani. Ta pogajanja imajo globok zgodovinski pomen in nam oznanjajo začetek široko zasnovanih cenzivnih podjetij za neposredno bodočnost. Naši sovražniki se zavedajo dejstva, da bodo izgubili vojno. V Budimpešti, Bukarešti in Sofiji se širita strah in bojazen. V Italiji spreminjajo vlado; a Nemčijo stresa mrz.

Oddajte kante!
Mr. Paul H. Torbet, ki je načelnik kampanje za pobiranje kositrenih škatelj v Euclidu, naznanja, da bo mesto pobiralo te škatlje še naprej. Toda pobiranje bo zdaj po drugem sistemu kot doslej. Mestni truki bodo pobirali po hišah kante samo še enkrat, potem bo pa mesto določilo posebne prostore, kamor bodo ljudje nosili kante in mestni truki jih bodo tam pobrali. Otroci bodo pa kot doslej lahko nesli kante v šolo.

Mr. Torbet pravi, da mestni truki, ki pobirajo smeti, ne bodo vzeli posode, v katerih so kositrene škatlje. Torej denite škatlje v posebne posode in jih oddajte, kot naročeno.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Ena hiša lahko prihrani na leto toliko teh kant, da se iz njih kositra lahko izdela 37 plinskih mask, ali štirje 60 mm. možnarji za armado. Urad za vojno produkcijo pričakuje, da bo vsaka oseba lahko oddala en funt takih kant na mesec.

Rusi se zgrinjajo okrog Harkova

Nemci si zastoj prizadevajo, da bi rešili Harkov. Zadnje poročilo zatrjuje, da se nemška obrambna linija krusi.

Včeraj so dosegli boji za Harkov, glavno industrijsko mesto Ukrajine, svoj vrhunec, ko so Nemci pognali v boj vse rezerve, da bi ustavili Ruse. Toda Rusi so odbili vse nemške naskoke in se zgrinjajo okrog mesta od treh strani.

Včeraj je nemški radio poročal, da so Rusi predrl nemško obrambno linijo pri Harkovu. Prejšnje nemško poročilo je javljalo, da so Rusi še 7 milj vzhodno od mesta, na jugu pa še 20 milj.

Na severni fronti so se Rusi pognali za nemško linijo pri Orlu, kjer so se Nemci utrdili že pred enim letom. Ena ruska kolona prodira južno proti Azovskemu morju, da prestriže Nemce, ki beže od Rostova. Tukaj vodi Ruse general Vatutin. Rusi imajo samo še 70 milj do Azovskega morja. Ako zapro Rusi ta koridor, bodo vsi Nemci zajeti, ki se umikajo zahodno od Rostova, iz katerega so jih pregnali Rusi.

Radio iz Londona je včeraj poročal, da so vsi Nemci zahodno od Rostova že zajeti v past.

Župan Lausche je odsvolil 113 mestnih delavcev, ker so šli na stavko
Včeraj zjutraj je začelo s sedečo stavko 75 delavcev in 38 predelavcev pri mestnem vodovodnem oddelku. Župan Lausche jim je dal do popoldne čas, da se premislijo in vrnejo na delo. Ker so delavci vztrajali, je Mr. Lausche ukazal, da se vseh 113 odsvoli od mestnega dela.

Delavci spadajo k uniji A. F. of L. Glavni urad unije je izjavil, da so začeli delavci s stavko na svojo roko. Stavko so začeli radi zahtev po višji plači. Dozdaj so dobivali \$1,992 na leto, zahtevajo pa \$2,400, kar je sedanja plača formanov pri vodovodni diviziji. Ker jim je utilitetni direktor Crown zadnji teden zavrnil zahtevo po višji plači, so začeli s sedečo stavko. Župan Lausche je podal glade te stavke sledečo izjavo: "Čas je prišel, da se napravi konec tem javnim kljubovalnostim. Za tiste ljudi, ki nečejo delati kot meščani ter pomagati pri vojnem naporu, je prostor, kjer bodo uporabljivi pod poveljstvom federalne vlade v armadi ali kakih drugih vojaških službi."

Župan je sinoči o tem svojem koraku obvestil mestno zbornico ter izjavil, da imajo vsi ti delavci priliko priti nazaj, ako se danes zjutraj javijo na delu.

Italijani internirali duhovnike
Italijani so internirali župnika Beštra v Aquila — Abruzzi, župnika Fistra v Copru, kaplana Skvarča in kaplana Erzarja pa v Tovino.

Nadškof Spellman bo obiskal Vatikan
Madrid. — Newyorški nadškof Francis Spellman je pripravljen, da odpotuje iz Španije v Vatikan. Kot se zatrjuje, nosi nadškof papežu Piju poslanico predsednika Roosevelta glede poveljnih načrtov Združenih narodov.

Finci so ponovno izvolili Rytija predsednikom
Helsinki. Finska. — Sedanji predsednik Finske republike, Risto Rytij je bil ponovno izvoljen. Na prvo glasovnico je dobil 269 izmed 300 glasov. Gotova struja je hotela izbrati predsednikom generala Mannerheima, ki je naklonjen zavezništvu.

Republikanci niso za spremembo časa v Clevelandu
Clevelandska mestna zbornica bo priredila javno zaslišanje v sredo, kjer se bo publika lahko izjavila glede spremembe časa. Včeraj so imeli republikanski mestni odborniki svoj sestanek pred sejo in tam so bili večinoma vsi za to, da ostane čas kot ga imamo sedaj. Guverner Bricker ni še podpisal predloga, ki ga je sprejela legislatura, da gremo na prejšnji čas, ker je bil odstoten iz države.

Bond kot nagrada
Na veselici društva Ribnica, št. 12 SDZ je dobil kot nagrado agilni tajnik društva sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ, Frank Merhar iz 1015 E. 62. St. **Sedmina**
V sredo ob sedmih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša-sedmina za pokojnim Josephom Hočvar. Sorodniki in prijatelji so vabljeni. **Osma obletnica**
V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete maša za pokojnim Frank Terčkom v spomin 8. obletnice njegove smrti.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

H. Anderson 6628

Cleveland, Ohio

6117 St. Clair Ave.

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po razšalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00

Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year. \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 39 Tue., Feb. 16, 1943

Finska na razpotju

Predsednik Finske, Risto Ryti, je bil na 3. februarja star 54 let. Prav tisti dan je Nemčija priznala konec nemškega odpora pred Stalingradom. To ni bila za Finsko nič kaj vesela novica. Z drugimi Baltičskimi provincami, ki so upale na poraz Rusije, je tudi Finska v precej veliki zadržki radi zmaga ruskih armad. Finska, ki je šla v vojno proti Rusiji v juniju 1941, se mora zdaj kmalu odločiti, kam se bo obrnila: ali bo ostala še nadalje z Nemčijo, ali bo prosila Rusijo oziroma Združene narode za varstvo.

Bodoča smernica Finske se bo pokazala ta teden, ko se bodo vršile predsedniške volitve. Sedanji predsednik Ryti bo skoro gotovo kandidat za ponovno izvolitev. Ryti, ki je konzervativec, se je očitno na celi črti predal Nemcem.

Možni kandidat je pa tudi baron Mannerheim, vrhovni poveljnik finske bojne sile. Dasi je Mannerheim sovražen Rusiji, pa ni sovražna zaveznikom, čeprav prevladuje splošno mnenje o nasprotnem. Baron ni politik in na nobe način se ga ne more smatrati, da je za Nemčijo. Obisk Hitlerja na Finskem lansko leto, ravno ob času, ko je Mannerheim praznoval svoj rojstni dan, je bila politična poteza od strani Hitlerja, ne da bi imel Mannerheim za to kake zasluge. Ako bi bil Mannerheim zdaj izvoljen predsednikom finske republike, bi bilo to jasno znamenje, da bo Finska zaprosila za separaten mir z Rusijo.

Porazi nemških armad na ruski fronti so očitno zelo ohladili odnose med Finsko in Nemčijo. En tozadevni dokaz je bil oni, ko je feldmaršal Goering ob priliki obletnice nacizma zatrjeval, da je Rusija nalašč tako slabo vojevala prvo vojno s Finsko, da bi zakrila Nemčiji svojo faktično moč. Finci so odločno protestirali na to Goeringovo izjavo, ker je bila s tem postavljena vsa hrabrost finske vojske v senco.

Kljub temu, da se je Finska zvezala z Nemčijo proti Rusiji, pa se Finska venomer trudi, da bi obdržala prijateljstvo Zedinjenih držav. Finska še vedno upa, da se bo s središanjem Washingtona izmuznila iz vojne.

Predsednik Ryti je ob otvoritvi državnega zbora 2. februarja izjavil: "Civilizirani narodi ne morejo nikdar pasti tako globoko, da ne bi priznali kakemu narodu pravice boriti se za svoj obstoj in svobodo." S tem je hotel opravičiti vojno proti Rusiji, od katere želi dobiti nazaj ozemlje, izgubljeno v zadnji vojni.

Javna tajnost je tudi, da finski zastopniki v raznih glavnih mestih tipljejo, če je kakšna možnost skleniti separaten mir z Rusijo in Anglijo. Na 4. februarja se je predsednik Roosevelt posvetoval z Arturjem Schoenfeldom, ameriškim poslanikom za Finsko, ki je sedaj doma na dopustu. Pomožni državni tajnik Sumner Welles se je pa istočasno razgovarjal s finskim poslanikom Hjalmar Procope-om.

Toda Nemci drže Finsko za vrat. Prvič, Nemčija ima pet divizij na Finskem, drugič je pa Finska odvisna na rajh za živež. Nemčija se je zavezala, da bo poslala 75,000 ton žita na Finsko vsako leto.

Tako je Finska res v kleščah. Po srcu je na strani zaveznikov, po trenutni potrebi pa z Nemčijo, ker jo pomoč od zaveznikov enostavno ne more doseči v tem času.

Položaj v Italiji

New York Times prinaša vest nemškega radia, zabeleženo od United Press, glasom katere je v Rimu izšel seznam izgub za mesec januar: — 10,285 ranjenih in 27,000 pogrešanih; število mrtvih "še ni ugotovljeno."

Za Balkan in druga zasedena ozemlja priznava Rim 251 mrtvih, 415 ranjenih in 57 pogrešanih; v Severni Afriki 440 mrtvih, 592 ranjenih in 4,520 pogrešanih. Za isti mesec navajo naslednje izgube na morju: — 131 mrtvih, 324 ranjenih in 867 pogrešanih. Letalstvo je izgubilo 75 mrtvih, 110 ranjenih in 108 pogrešanih.

Tudi italijanska trgovska mornarica je imela izgube. Tu navajajo za dobo od meseca junija 1940 do konca januarja 1942 1,892 mrtvih in 493 ranjenih.

New York Herald Tribune prinaša iz Berna naslednjo vest (AP): — Ruske zmage, izguba laškega imperija v Afriki in bombardiranje laških mest razkrivajo v fašističnem časopisu dvome italijanskega naroda o izidu vojne.

Mussolinijev časopis "Il Popolo d'Italia" je opustil svoj stari slogan — "Vinceremo" — Zmagali bomo — in ga prvič zamenjal za novi — "Non vinceranno" — Ne bodo zmagali. Ta sprememba starega gesla je povzročila nešteto šal, ki se vse nanašajo na ruske zimske ofenzive in na napredovanje angleških in ameriških armad v Severni Afriki.

Propadanje italijanske morale in zaupanja je videti tudi v tem, da lira izgublja svojo vrednost napram denarju drugih dežel, katerih državljani liro še vedno sprejemajo v zameno za svoj lastni denar. Vrednost lire propada posebno hitro, odkar so Angleži zavzeli Tripolis.

BESEDA IZ NARODA

Slovenski narod v ameriškem časopisju

Rev. K. Zakrajšek

Pogosto čitamo v raznih člankih o trpljenju slovenskega naroda tudi takele bridke pritožbe: "It is unfortunate that the facts of Slovenia's life-and-death struggle receive little attention in the American press."

Tako gotovo čuti vsak ameriški državljani slovenskega rodu. Vse nas to zelo boli in se nam zdi zelo krivično, pa tudi zelo pogrešno.

Lansko leto spomladi, do nekako junija, je bilo naenkrat glede tega boljše. Ameriško časopisje je začelo veliko pisati tudi o Slovencih. Kadarkoli se je pisalo o trpljenju zaslužjenih narodov srednje Evrope, bilo je s priznanjem omenjeno tudi slovensko. Povdarjali so zasluge, ki jih ima zlasti slovenski narod v svojih gerila bojih proti državam osišču, ker skupaj z ostalimi jugoslovanskimi brati zaposluje cele divizije nemške vojske, da jih Hitler ne more poslati proti Rusiji. In to je bilo tudi resnica. Lahko trdimo brez vsake samohvale, da ravno slovenski narod doprinese največji delež te gerilske vojske in se tako bori za skupno zmago z zavezniki. Slovenski narod se celo v svojem boju bolj bori za skupno zmago, kakor za svojo rešitev, ker se s svojim bojem izpostavlja nevarnosti, da bo popolnoma izkrmavel in poginil. Bore se Poljaki, Čehi, Srbi, Hrvatje. Toda vsi so toliko večji narodi, da če jih polovico pogine, bodo vseeno obstali. Ne pa tako slovenski narod. Premajhen je. Če ga polovico pade, ali bo sploh ostal še narod? To je ogromno dejstvo, katero bi morali zavezniški zlasti upoštevati, in zato mu biti pravični in držati njegovo ime neprestano pred očmi sveta, da dobi s tem svojo zaslužen priznanje in pa, da ne izgubi svoje močne volje se še nadalje boriti. Zato smo bili Slovenci veseli, ko smo lansko pomlad toliko čitali o slovenskem narodu doma.

Toda nekako od avgusta smo pa naenkrat opazili, kako je slovensko ime popolnoma izginilo iz vsega našega dnevnega časopisja. Popolnoma so pozabili nanj. V člankih o bojih in o trpljenju teh zaslužjenih narodov se je kar očitno videlo, da se slovensko ime namenoma izpušča. Ali so ga pisatelji člančkov sami izpuščali, ali ga je naša cenzura črtala? Nismo vedeli.

V tem času se je pa začela peti velika hvala Italijanom, katere vrhunce je bila izjava naše vlade, da Italijanski državljani tu v Ameriki niso "enemy aliens" več, temveč zavezniški narod. Slovence je to silno boleče zadelo. Torej narod, ki se bori s toliko hrabrostjo na strani zaveznikov, ki postavlja s svojimi junaki našim bojem celo svojo lastno bodočnost v nevarnost, je bil izbrisani iz javnega časopisja Italijanski narod pa, ki je toliko kriv sedanje vojne, ki tako strašno pobija in vničuje zvesti zavezniški narod, dobiva tolike poklone.

Ker so potekali le meseci v tem preziranju slovenskega naroda, sem pa začutil potrebo, da grem v State department vprašati, kaj je zadal za tem preziranjem slovenskega imena. Kako si ga naj razlagamo. Kaj in kje je krivda. Bilo je to pred božičem.

Ko sem to povedal uradniku, s katerim sem govoril, sem mu dejal: "Jaz sumim, da mora biti tu zadal nek vzrok." "Da, imate prav," mi je odgovoril. "Je! Toda danes vam ne morem povedati. Pridite drugo leto enkrat. Upam, da se bo to dalo spremeniti."

In tako je ostalo do deputacije SANS-a pri državnem podtajniku Hon. Sumner Wellesu 15. januarja.

Komaj štiri dni po tem sprejemu nas je razveselil N. Y. Times z zelo zanimivim člankom iz Londona, ki ga je spisal poročevalec Sulzberger. Časopisje je za tem prineslo več člankov, v katerih govori o nevarnosti, da bodo nekateri zaslužjeni narodi srednje Evrope popolnoma uničeni, prav to, na kar je deputacija opozarjala glede slovenskega naroda državnega podtajnika. Po teh prvih člankih je bilo do sedaj priobčenih po raznih časopisih že več zelo zanimivih člankov o Slovencih, eden je bil celo samo o slovenskem vprašanju, ki je bil zelo dober. Tako se je sedaj ta molk o Slovencih naenkrat prekinil in zopet je slovensko ime na vidnih mestih v našem dnevnem časopisju.

Ne moremo trditi, če je to za sluzga deputacije pri državnem podtajniku, ker nimamo za to dokazov. Vendar pa je zanimivo to, da se preje več kot pol leta ni popolnoma nič pisalo o Slovencih, da, niti njih imena se ni nikjer omenjalo, sedaj se jim pa posveča pozornost, kakor do sedaj še nikdar v celi vojni, in sicer samo nekoliko dni po zasluzga deputacije, in jaz bi mislil, da je v veliki meri, potem smo državljani slovenskega rodu zelo hvaležni: Hon. Sumner Wellesu za to.

Naj bo pa že kakor hoče, toliko je gotovo, da se sedaj o slovenskem narodu in o njegovem vprašanju v domovini veliko piše in sicer piše popolnoma v slovenskem smislu, tako kakor je v resnici, z vsemi njihovimi zahtevami za svojo bodočnost. Kar ti članki pišejo danes, je vse deputacija jasno obrazložila kakor Mr. Poolu, tako tudi državnemu podtajniku v State departmentu.

Februarska številka "Novoga Sveta"

Ta teden bo izšla februarjeva številka družinskega mesečnika "Novoga Sveta" s sledečo vsebino:

"Smernice miru" (uvodni članek). — "Pregled" (političnih in drugih dogodkov). — P. Bogomil Trampuš: "Domovini" (pesem). — L.: "O pustu in pustovanju" (članek). — Peter Bauer — L. Stanek: "Mladi materi" (pesem). — H. N.: "Zvezda Tasmanije" (črtica). — Matija Novak: "Napoleon" (življenjepis razboritega francoskega Napoleona). — "Primorskemu" (pesem). — J. M. Trunk: "Tihe ure — ne z glavo skozi zid" (premišljevanje). — Dr. J. L. Zaplotnik: "Jurij Godec" (življenjepis). — "Izreki." — "Slovenski pionir" (opisovanje slovenske naselbine v Steeltonu, Pa.). — F. Lis: "Ameriška glasa" (članek). — P. Bogomil Trampuš: "Emeraldice" (pesmi). — "Dom in zdravje" (nasveti za zdravje, gospodinjje in drugo). — M. Seemann — A. Lebar: "Dve kroni" (interesantna povest). — C. K.: "Grofov jagar" (povest iz slovenskih krajev).

"Novi Svet" izhaja vsak mesec okrog 15. dneva v mesecu. Vsak mesec prinaša svojim čitateljem zbrano zanimivo čtivo. Ali "Novi Svet" že prihaja v vašo hišo? Če ne, naročite si ga! Ne bodite brez tega lepega lista. Stane samo \$2.00 za celo leto po Ameriki. Za Kanado in ostalo inozemstvo pa \$3.00 letno. Naroča se pri naših zastopnikih, ali pa naročnino pošljite direktno na Upravo "Novi Svet", 1849 West Cermak Road., Chicago, Illinois.

Strašne vesti iz Srbije

Mihajlovičev poziv zavezniškim silam da ustavijo pokolje

Nedeljski New York Times prinaša izpod peresa publicista C. L. Sulzbergerja naslednje poročilo o množičnih pokoljih v Srbiji, katerih cilj je popolno uničenje srbskega življa:

London, (NYT) — V strahu pred izkrcanjem zedinjenih narodov na balkanskem polotoku, kjer bi utegnili postaviti mostišča za otvoritev druge fronte na evropskem kontinentu, je začelo osišču pod nemškimi vodstvom obširno akcijo z namenom, da popolnoma, do zadnjega pogazi odpor patriotov na jugoslovanskem ozemlju; treba je uničiti obnem četniško organizacijo generala Draže Mihajlovića in partizanski pokret, katerega oporišče je malo bosansko mestoce Bihač.

Iz partizanskega kakor tudi četniškega vrhovnega poveljstva, so prispele v London istočasne vesti o nacističnem poročju. Zadnja dva dni, tako poročajo, je nemška zračna sila neprestano bombardirala Bihač, planinski kraj, katerega prebivalstvo šteje v normalnih časih 12,000 ljudi. Tam je sedež Titove partizanske vlade. Ob istem času je začel general Bader, nemški poveljnik v zasedeni Srbiji, novo strahovito kampanjo "represalij" proti vsem Srbom, ki so le najmanj osumljeni simpatij do generala Mihajlovića.

Po mnenju enega izmed članov jugoslovanske vlade v Londonu, se je bati, da so Nemci dobili v roke vsaj enega večjih seznamov tajnih pripadnikov generala Mihajlovića, ter jih začeli zdaj divjaško in metodično uničevati.

General Mihajlovič je ravnokar dostavil svoji vladi v Londonu naslednji poziv s prošnjo, da ga preda zedinjenim narodom:

"Jugoslavija je prepojena s krvjo poklanih Srbov, a zavezniški ne morejo, ali pa nočejo ustaviti tega krvavenja in teh množičnih pokoljev. Ne mislim, da bi bilo dobro za zaveznike, ako bi srbski narod prenehal živeti."

"Prosim jugoslovanskega ministerskega predsednika, da opozori naše velike zaveznike na dejstvo, da sovražnik iztrebljava srbski narod v Jugoslaviji. Ali ne bi bilo možno v teku radio oddaj govoriti o pokoljih v Srbiji? Število pomorjenih Srbov zdaj že skoro dosega milijon. Naj ves svet ve, v kakšnem obsegu Nemci more Srbe. Ali ne bi bilo možno napraviti apel, da se ustavi to zatiranje in uničevanje srbskega naroda?"

General Bader je nedavno zaukazal vsem županom in okrajnim svetnikom, da ostanejo na svojih mestih in obnem naznanil, da bo za vsakega okrajnega svetnika, ki bi bil umorjen, padlo sto srbskih glav za vsakega župana 10, a za vsako posamezno sabotažno dejanje, da bo ustreljenih po 100 Srbov.

Jugoslovanska vlada je sporočila, da je več županov, ki so odklonili izvrševanje svojega pokla moralo v Beograd in da so jih tam ustrelili.

Povelje izdano po maršalu Milanu Nediću, marionetnemu diktatorju, katerega besedilo je ravnokar dospelo v London, vsebuje razlago za to postopanje. Besedilo tega ukaza je naslednje:

"Nekakšen 'jugoslovanski armadni poveljnik v domovini' je začel razpošiljati dne 9. septembra preteklega leta nekakšna povelja, naslovljena srbskim županom, zapovedujoč jim, da opuste vršitev svoji dolžnosti in pobegeto v gore; vsakega posameznega je povzval, naj svojih poslov v nobenem slučaju ne prevzame in priporočil vsakomur nepokornost napram našim srbskim uradom, ter armadam okupatorjev.

"To 'jugoslovansko armadni poveljstvo v domovini' pa je le majhna tolpa razbojnikov in desperadov, ki so čisto podobni krvočolnim komunistom in često s temi skupaj poskušajo, pod pritiskom in s prostakom hrvaškega narodnega poveljalca Pavliča, ki je v Beogradu zaradi splošne nepokornosti in odpora grozna strahovlada; tam love nedolžne ljudi in jih na povelje generala Baderja ali načelnika Gestape, generala Meissnerja streljajo.

General Bader je pred 14 dnevi objavil naslednji ukaz, da bi olajšal nacistom ta krvavi posel ter v tem povelju napadal generala Mihajlovića:

"Glasom določb mednarodnega prava, katere je sprejela haška konvencija, to niso več vojniki in zaradi tega podvrženi prekumu sodu.

"Delovanje teh častihlepnežev in zaslepljenih fanatikov, ki v svoji zločinski nepremišljenosti ne računajo s stvarnostjo in realnim položajem, nalaga srbskemu narodu čedalje težje žrtve. Pozivam celokupni srbski narod, naj sodeluje pri uničevanju teh motilecev javnega miru. Kdorkoli ne bo, kadar more in kakor more, pomagal loviti in zatirati teh

upornikov, postane s tem hrov sokrivec in bo tudi dolžbam prekega sodu.

"Srbi, vzdržujte red in zornost; to je posledica zov na Ruskem in v Severni Afriki. Precejšnja ojačanja bila najbrže odposlana vni del Jugoslavije, da prnhaajo vesti, da so se li v tejavnem goratem lju srđiti boji z jugoslovosvobodilno armado, oporišče je v Bihaču, divjajo vzdolž vse hrvaške samske meje. Partizani najbrže nimajo letalstva, prenašati težka bombna nja.

Delovanje nacistov na skem

Videti je, da Nemci Bolgarskem skušajo kogoče ojačiti svoje vojske; sčuvajajo bolgarske ste k preganjanju turkijnsine v vzhodni Rumunfijški avtomobilsko cestti turški meji pa so razšeskem je bila ojačena, lah lah grade utrdba. Nemčija pripravlja onega dela Evrope, Churchill imenoval mebušni del našega kontin

Vesti iz londonskega

Iz jugoslovanskih dne 8. februarja na skem radiu posnemamnje novice:

Govorec o ruski Stalingradu se spomidavatelj Pavličevega nika Viktorija Pavliča poveljeval oddelku na stalingrajski fronto ravno je Hitler na načine pritiskal na Btu vendar ni posređil jih, da bi se obrn svojim bratom Rusom dajalec Pavlič je poglaboko, da je tudi lili. Da si ohrani svoj poglavnik, je plačal z glavo svojega narodgovo krvi.

Toda hrvaški narod upira, beži v gozdove, predaja na fronti. skom hrvaškega narodral Pavlič odpoklicalegionarje z ruske frontpa je Pavlič ukazal mu narodu, da skozi

(Daje na 3 stran

Sodnik: "Kako ste tako predrzi in opolnisti ter oprati tega moObtožene: "Vidite, sodnik, kašni ste! Vnikdar ni prav. Ko sni pred vami, ste me nekakaj sem pri belem padel in oropal nekogZdaj me zmvivate, ker del ponoci. Ja za kdaj naj pa potem vam bo prav."

"Ali si že slišal, da tinčka ugriznil njegov pes?"

"Seveda sem slišal, vem, zakaj ga je ugrizal." "Zakaj pa?"

"Veš, Bolatiček je pcomotoma prišel enodomov, pa ga pes ni ga dobro obdelal."

Ljubitelj cvetlic si val pri vrtnarju cvetite vsakih sto let. "Pa tirate, da bo cvetela do bi rad vedel kupec.

"Absolutno! Ako la, mi jo prinesite vam bom denar."

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejčkovega Jožeta.

Ladija prileti po...
 Valovi so vrgli na breg majhen zaboj, v katerem je bilo zavitek cigar. nekaj kokosovih orehov in dve polni steklenici ruma. To je bilo dovolj za noč, drugo jutro bode se morda še kaj več dobilo, ko se morje upokoji in izmeče na breg krog plavajoče sode in zaboje.

Vrnila sta se k ognju, kjer je bil kapitan že nekoliko v skrbeh zaradi Tomaža. Ko pa je videl sedaj dva priti mesto jednega, čutil se je zelo in Tomaž mu je moral ob kratkem povedati, kaj se je zgodilo na morji.

Rum in kokosovi oreh so bili dobra večerja, tudi cigare so prav prišle, kjer je bilo ondi sila mrčesov, ki so v gorkih krajih še veliko nadležnejši, nego pri nas.

Po večerji zakurijo še večji ogenj, da bi po noči plašili zveri, ker niso imeli izdatnega orožja, potem pa posedejo krog ognja ter jamejo pušiti najdene cigare.

"Vaša ladija je bila španjska, kakor pravite," prične Tomaž ptujcu. "vi pa pravite, niste Španjec. Ali ne bi nas hoteli nekoliko kratkočasiti, ko bi nam povedali svoje dogodbe? — vsaj prej noč mine, jutri gremo pa dalje po otoku, da zvedo kaj in kako."

Čeravno nekako nerad, dal se je ptujec vendar slednjič prepogovoriti ter jel pripovedovati:

"Jaz sem rojen Kranjec, doma doli ob Savi blizu Hrvaškega, — vsaj vi, vem, da ne veste, kje je to, zatorej ne bom kraja natanjko opisoval. — Oči so mi zgodaj umrli, mati pa so bili še živi, ko sem zapustil svoj kraj. V mladosti sem živil s se tem, da sem skrivaj prenašal tobak s Hrvaškega, bil sem kakor pri nas pravijo kontrebantar. Hodilo nas je več skupaj, in marsikatero smo udelali leblajtarjem, tistim zelenim, da so potlej na nas pomnili. Najbolj znan pa je bil Strugarjev Jurij — namreč jaz, čeravno sem bil takrat še mlad.

Neko nedeljo popoldne citram cent tobaka čez mejo. Sotlo sem bil že prekoračil in nobenega leblajtarja nisem srečal nikjer. Ko sem že večje nevarnost prestal in prišel na Kranjsko, skrijem tobak v grmovje, potem pa ležem v senco, da bi s odpočil.

Kmalu na to pridrdra kočija — prav lepa, čisto nova kočija je bila, in v njej je sedel bogato oblečen gospod.

Kočijaž je bil štramast dedec, ne vem kako je ravnal, da je zavozil v cestni graben. Kočija se zvrne in prednje kolo potere. "Tukaj-le bo pa treba vzdigniti," pravim sam pri sebi, ko opazujem vso to neumnost izmed smrečja, "ta človek ima gosposko suknjo, nemara ti da kake bore, če mu pomagaš to kolibo popraviti. Dobro je, kjer se kaj dobi." Brž se prislinim zraven, zgrabim pri zadnjih kolesih in kar nakrat bila je kočija na cesti. Potem popravim kolo, kar se je najbolj dalo, zavozim sredi ceste, da bi kočijaž še enkrat ne zvrnil v graben ter hočem iti.

"Stoj!" pravi oni gosposki človek, "to-le imaš nekaj za pijačo." in stisne mi v roko srebrni tolar. "Bo že," pravim, za takov denar bi celi dan yzdigaval kočije." Pa to še ni bilo vse. Med tem, ko je kočijaž becal konje in jih klestil po čeljustih, kot bi bili oni krivi njegove okornosti, pogovarja se gospod z menoj. Popraša me vse natanjko kaj in kako, od kod sem, kaj delam itd., kakor je pri taci ljudih navada, kadar pridejo v dotiko s kmeti.

VESTI IZ LONDONSKEGA RADIJA

(Nadaljevanje z 2 strani)

"Zaluje" zaradi poraza Nemcev pri Stalingradu. Toda za hrvaški narod so bili to trije dnevi radosti, v katerih se je poglobila njegova vera v bližnjo zmago.

Speaker tudi poroča, da radio Moskva vsak dan prinaša vesti iz Jugoslavije in da se tam srbski, hrvaški in slovenski partizani uspešno bore proti sovražniku v severni Dalmaciji, južni Hrvaški in Sloveniji.

Govor prof. Lavrina v teku oddaje v slovenščini

Predaja Hitlerjeve šeste armade navdušuje zavezniške kroge. To je največja zmaga v tej vojni. Tam je imel Hitler svojo najboljšo vojsko, najboljši material in svojega slavnega maršala Paulusa. Vsega tega Nemci ne bodo mogli več nadomestiti.

Stalingrad je bil najvažnejša karta v Hitlerjevi igri. Ako bi ga bil mogel zavzeti, bi bil popolnoma presekal dovoz po Volgi. Mogel bi bil tudi kreniti proti Moskvi. Ali pa začeti pohod na Baku. Snovati bi mogli načrte za akcijo proti Iraku in Iraku. Sanjal bi o tem, kako zagospodovati vsemu svetu. In vse to je na mah pro-

padlo. Nemci imajo prav, da so zamenjali fanfare z mrtvaškim maršem. To je pogrebna za Hitlerjev življenjski prostor. Zrušila se je njegova megalomanija. Posledice Hitlerjevega padca že dobro vidimo v nevturalnih zemljah; večerjaje so trepetale, danes pa se veselje. Paničen strah pa je zagrabil nemške hlapce in podrepnike: Rumune, Madžare in prav posebno Italijane.

ODVEČ

(Slika. Spisal Ivo Trošt.)

Dan za dnem mu je bilo očitneje, da ga samo trpe v hiši, ker ga morajo, ker jim je nakupil zemlje; pa mu je bilo znano, da bi se ga iznebili, ko bi bilo le mogoče, da bi mu vrnilo — polovico tistih njiv, — prav radi in prav kmalu, ker je predlog na svetu. S šibečimi koloni, tresočim glasom, ob palici in z nevtučnim pogledom na ves svet je prenašal kosti svojega rojstva in težave svoje starosti, godrnjaje in ne brez jeze, kakor in koder je mogel. On in črni maček sta bili zad-

Zelo važno je na bojišču, da so komunikacijske zveze v redu. Slika nam kaže britskega vojaka signalnega oddelka, ki hiti popravljati telefonsko zvezo na bojišču v Severni Afriki.

Mladostne sanje in želje so se mu uresničile, ko je general Sir Harold Alexander vodil prvo lokomotivo, ki je peljala po novi progi Beirut-Tripoli v Srednjem Vzhodu. Poveljnika vidimo v prostoru strojevodje na lokomotivi.

nji stvari pri hiši.

In tisti dan, ko so obirali češplje na vrtu, in je starec še trdovratno ponavljal, da se premalo dozorele, so se toliko zemanili za njegove besede, kolikor za krmižljave poglede črnega mačka, ko je malomarno motril, kako se lučajo Kovačevi presiti in preobjestni otroci s češpljami. To Klančarju ni bilo prav. Glasno je svaril otroke in njihova roditelja, naj ne počenjajo tega, in pristavil samosvestno: "Kaj sem jih obiral samo enkrat?"

"Vas lepo pro-o-osim," zavpije nevoljno zet, "pojdite raje spat! Kdo vas potrebuje tukaj?"

Martin se ga je bil namreč na račun prihodnje slivovke že navlekel v žganjarnico. Klančar je zopet nevtučno pogledoval obiralce in molčal. V srcu se mu je dvigal stud vsled tolike nehvaležnosti. Odgovoril bi bil, pa se mu je zdelo nevtučno.

Otroci so začeli že pravo vojsko, in dozoreli kakor nedozoreli plodovi so jim vrlo nadomeščali sovražne kroge. Nekoliko takih krogel prileti tudi staremu očetu v hrbet in v glavo. Maček je s povzdignjenim repom zbežal z vrta na varnejši kraj, Klančar se je pa osorno pritožil zetu in hčeri. Toda zaman. Samo rahlo svarilo so otroci ravno toliko slušali, kolikor starega očeta pritožbo. Slednjič je zarohnel še Martin:

"Ali vam nisem rekel, da pojdite strani — nerodnost sitna? Zapovedovati znam že sam, saj moram tudi opraviti vse sam. Zato pa... —" je kričal kakor zbesnel Klančarju prejšnji poziv, naj odide.

Kakor za odhodnino je prifrčala prav debela češplja na Klančarjev pohabljeni klobuk, da je mlo zajel, potem pa zapodil palico za nagajivimi paglavci. Ali za palico je moza tudi sam, zakaj Martin je priteknel s preklijo proti njegovi glavi, zaklel prav robato in mu pretel grdo, jezno. Opetekaje se mu je umaknil Klančar. Ni se ozrl po nehvaležnih pobiralcih, ni jih več svaril. Le srce njegovo je govorilo in ponavljalo besede: "Prav sem vam želel vselej, pa ste me zapodili. Za smeh so vam bile moje besede, odslej vam ne bodo več."

Njegova hči je prva slutila, da je ta konec nenavaden in da Martinovo početje ni bilo pravo. Pogledala je za krevljajočim očetom in čutila neko mehko v srcu. Toda misleča, da se vse završi z nekaj tedni moka, ni tega razodela nikomur.

Klančar je bil že za ogлом, ko je zavpil: "Pa da bi me še pobili, ker ne maram umreti, kadar bi radi! Moj Bog, kaj sem dočakala!" — Vpil je, da je odmevalo po dvorišču in do sodnjih hiš; preglasal je njegove krik celo šum vode in živkanje vrabev na lipah. Čuli so ga tudi na vrt, kjer so obirali češplje.

"Nobene več vam ne ukažem, nobene več ne zinem. S tem sem se vam že umaknil s sveta. Amen!"

Otroci so se nehali bojevati s češpljami, Martin je trdil, da so še premalo tiste stopinje, ki jih je pomeril za očetom, Kovačevi pa ni bilo prav, da se je vse završilo tako nevtučno. Ni si moga misliti, da je bilo majhno razžaljenje, če se je oče radovoljno odpovedal želji po ukazovanju. In glasno je očitala Martinu njegovo predrznost. Martin pa je zarentočil in ji s krepko kletvico velel, naj drži jezik za zobmi.

Prisiljeno mirno, otožno so nadaljevali svoje delo. Mlajši otroci so se boječ spogledovali in drug drugega opozarjali, kako grdo se ozira oče na nje in na mater.

Klančarju se je pa na dvo-

rišču pridružil pes čuvaj in ga spremlil v čumnato, kjer je poslej starec molčal, vstrajno molčal, da se je naposled zdelo tudi njegovi hčeri tega moka že več kot preveč. Sla je in nagovarjala očeta iz huda, iz lepa, s solzami, z obljubami, z otroško udanostjo. Nič! Oče je molčal ko grob.

III.

Za obranimi češpljami je izginilo z drevja počasi tudi listje. Ptiči so zapustili naše poljane, pusto in prazno je bilo na vrtu in polju. Tudi pred Kovačevim hlevom je bilo pusto in dolgočasno. Ob solčnih dneh se je tam grel sam črni maček. Klančarja je zeblo, pa si je zapenjal jopič, ogrinjal staro suknjo in se stiskal v kot svoje vlažne čumnate. Ob nedeljah je presedel po cele ure v cerkvi, rožljal z molkom po klopi ali pa močil klop s solzami. Včasih je zahtel med službo božjo, da so se spogledovali ljudje po cerkvi. Domov prišedši kakor sploh, odkar so obrali češplje, ni več jedel z domačimi. Nosili so mu v kot čumnate. Tudi psu in mačku so metali v kot — pa v kuhinji.

Izprva so ga še klicali, naj pridele iz brloga; ko pa le ni došel, so opustili tudi to, in nikdo ni potožil, da dogrešajo pri mizi starega očeta. Vsem je bilo celo všeč, zakaj Klančarju se je roka tako tresla med jedjo, da je več polil nego povžil.

Naselila se je pozna jesen v naše kraje z mrzlimi vetrovi, dolgočasnim deževjem in še dolgočasnejšimi nočmi. S tresočimi rokami in tresočimi koleno si je nanesel starec z dvovršča drv zakuril malo železno peč, naslanjal komolca na njene robove ter mislil, koliko prijetneje je bilo poleti, ko je oživljajal stare spomine, ne pri peči, marveč na jasnem svetlem solncu ob šumu vode in ščebetanju vrabev.

Nekoč je tako ogreval na peč se naslanjaje svoje ude in prav resno ugibal, kako bi si zboljšal težavno življenje, ki se resnoče končati, kakor bi drugi radi in kakor bi rad tudi sam. Začel je prositi Boga, naj ga vendar že vzame k sebi. Toda hkrati se je spomnil, da pot k Bogu nam navadnim zemljanom ne gre tako naravnost, kakor se je peljal sv. Elija — kar na gorečem vozu. Misel na smrt se mu ni zdela posebno vabljiva, dasi bi ga smrt rešila vseh dosedanjih težav in nadlog. Vse drugače ga je zanimal goreči voz na njem pa sv. Elija, pomikajoč se v rajsko veselje. Takšno sliko je bil namreč pred leti videl na sejmu. Njegov duh mu je sedaj spel od slike na sejmu k preroku Elizeju, ko strmi za svojim in nebo odhajajočim učnikom Elijem. Od Elizeja se mu je mladosti čili duh povspel — naravnost k Eliju na goreči voz. Kakor prejšnje čase v cerkvi v gnječji, odrine tudi sedaj soseda Elija s komolcem, molče, češ: Tukaj je prostora

ravno še za te. Pri Bogu smo vsi enaki. A njemu pokaže prerok — tudi molče — goreča kolesa, goreče konje in oblake, in neki neznan glas mu zadoni na uho: gori, gori!

(Dalje prihodnjik)

DELO DOBIJO

Sprejme se
 Izkušene
 Tool Makers
 Machinists
 in
 Set-up men
 Prednost imajo oni, ki žive v
 Collinwoodu.

International
 Vibration Co.
 16702 Waterloo Rd.

(x)

IZUCENI OPERATORJI
 BORING MILLS
 (Horizontal in vertical)
 LARGE PLANNER
 RADIAL DRILL
 Plača na uro, vrhu overtime.
 Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne prijavite.
**WELLMAN
 ENGINEERING**
 7000 CENTRAL

(43)

Ženska se sprejme

Sprejme se ženska, da bi strela stari ženi. Nobenega dela. Zglasite se na 885 Alhambra Rd.

(41)

BALI (GLASI)

Income Tax

Oni, ki morajo izpolniti polno a dohodninske davke, se lahko vsi zaupnostjo obrnejo na naš rad, kjer vam bomo točno postregli. Urad je odprt od 9 zjutraj do 8 zvečer.

Matt F. Intihar

630 E. 222. St.

IV 2644 in IV 0678

(42)

Restavrant naprodaj

Restavracija z licenco za pivo in vino se vsled smrti v družini prodaja. Nahaja se v slovenski naselbini. Za nadaljnja pojasnila pokličite Henderson 5649.

(39)

Ako iščete

dobrega popraviljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR

16131 St. Clair Ave.

(Tues. x)

Oblak Furniture Co.
 TRGOVINA S POHIŠTVOM
 Pohištvo in vse potrebščine za dom
 6612 ST. CLAIR AVE.
 Henderson 2978

Uradna postaja za PREGLEDOVANJE KOLES!

Ako daste pregledati svoja avtna kolesa sedaj, vam ni treba čakati pri

GLOBOKAR SERVICE STATION

NOVE URE:

V delovnik: 6 zjutraj do 10 dopoldna, 1 popoldne do 9 zvečer.
 Zaprt ves dan v nedeljo in ob praznikih.

IGNITION SERVICE, POPRAVILA AVTOV, LUBRIKACIJA, IZMENJAVA OLJA—OD 6 ZJUTRAJ DO 11 ZVEČER

GLOBOKAR SERVICE STATION

1075 East 185th Street
 (BLIZU WATERLOO RD.)

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Radelmajer, ki je težko hro- pel od vznemirjenja, se je use- del.

Štefani bledijo lica, močno se ji dvigajo prsi. Sveti duhov- nik naj trpi muke! In prav to hoče! Ne mara za varstvo one- ga gospoda tam! O Bog! Mu- ke! Vislice in sramotni oder! Mrz jo stresa, nikdar ne! Saj je tako dober! Koliko je stori za blagor duš v Štajru! Pa za njeno! Ne, ne — ne sme tr- peti muk! In sodnik jo mora poslušati, saj je zato tu, da bo sojena.

"Prosim, gospod, da me že vendar enkrat zaslišite!" je za- klicala. "Prečastiti gospod je nedolžen. Ne smete ga kazno- vati, ker sem ga jaz pripravila k procesiji. . . Mene kaznuj- te ne njega."

"To pesem si nam že par- krat zapela," je rekel Hendel, ki se je nato surovo zadril na Albert

"Menih, stopi nazaj. Tvoja sodba je v naših rokah, svobo- štine pa ne priznavamo. Sedaj pa k tej vlačugi, da vidimo, kaj je zakrivila pri procesiji."

Albert je rekel: "K devici, gospod."

Hendel je jezno pogledal meniha, potem se je obrnil k Štefani, ki je spodobno stala pred njim in je z nežnimi pr- sti pritegovala belo ruto, da so skoraj popolnoma izginili pod njo krasni lasje, in ni bilo sko- ro drugega videti, kakor njeno čisto čelo in prelepe oči, pred katerimi bi bile morale oblede- ti vijolice.

"Kako se pišeš?"
"Švertner Štefana."
"Koliko si stara?"
"Osemnajst let."
"Kje si rojena?"
"V Admontu."
"Od kdaj si v Štajru?"
"Jeseni smo prišli sem."
"Imaš še starše?"
"Oče so umrli."
Rdečebradi Bertold se je ne-

koliko naprej nagnil na svo- jem stolu ter je vprašal:

"Nimate li v Štajerdorfu gostilne 'Pri jelenu'?"

Štefana se je sramežljivo obrnila proti kraju, od koder prihajalo vprašanje, ter je re- kla:

"Da, gospod."

"Niste li tudi v Admontu imeli gostilne?"

"Da, gospod."

"In to ste prodali?" je vpra- šal sodnik, ki je svojega sorod- nika meril z mrzlim pogledom.

Štefana je prikimala. Nena- doma ji postane tesno pri sr- cu; ni vedela, kaj se ji je zgo- dilo . . . boli jo v dno duše, ko se spomni na hišo ob vodi . . . peče in žge jo, da mora stati pred sodnikom. . . Ustnice se ji tresejo. . . Kaj se bo še z njo zgodilo? . . .

"Ni li bila to Gordonova gos- tilna?" vprašuje Bertold.

"Pred časom sem se mudil v Admontu in sem prenočeval pri Gordonu, kjer sem pil sicer pristno vino, ki je bilo pa sil- no lahko; mošt je bil pa jesih- hast," se je obrnil k drugim gospodom. "Ne glejte tako temno, ne držite se tako kisló! Ta uboga revica! In ti, brat- raneč Joahim, ne bodi tako trd, tako železnotrđ — to je vse pretrdo, pretrdo! — Torej Gordonova gostilna ni bila va- ša?" je ponovno vprašal Štefa- no.

"Ne," je odgovorila, "Gordo- nova je druga naša ima sedaj Virig."

"Ni li nič donášala?" vpra- šuje Bertold, ki se mu mršijo ščetinaste rdeče obrvi.

"Ko so zboleli oče, nam je začelo slabo iti," je odgovori- la deklica, "Sicer bi ne bili ni- kdar zapustili Admonta . . ."

Globok vzdih se ji izvle iz pr- si.

"Ubožica," je mrmral Ber- told in je motril z očmi svojega mogočnega sorodnika. "De- klica je tako ljubka. . . Poj- di, pojdi, Joahim." Toda stra- šni obraz krutega gospoda je bil kakor iz bron vlit, niti za las se mu ni izpremenil, ko je nadalje izpraševal

je milosti. Sedaj, ko mu je de- klica razkrila, da je Albertova izpovedanka, se je porogljivo nasmejaj. Kaj ume ta človek o ljubezni, katera zeđni dve duši v Jezusu in za Jezusa! — Zasmehuje deklico, nad katere glavo nevidno plava svetniški venec, in si misli "Torej v iz- povednici se je našel čedni par- ček. — Lepo."

Se z bolj osornim glasom je vprašal deklico:

"Ker si njegova verna učen- ka, si pač tudi sinočji poslušala njegovo ropotanje, zato je pa gotovo prišel nadte sveti Duh, da si hotela v kužni kraj na svojega dobrovoljnega bra- tranca. "Ker ima par lepih očesec in ima jamico na pod- bradku, ji starec že hiti na po- moč, tak je."

"Pa naj sama pove. Švertne- ričina hčerka, ta-le gospod tamle pravi, da nisi umela po- stave. Si jo li umela? Kaj je stalo v prvi točki?"

"Rekli ste," je glasno in jas- no odgovorila — tako nekako bo sodnji dan angel našteval grehe onemu, ki bo stal na le- vici —

"Da je farna cerkev na gori okužena in da jo boste zapri- li."

"To si si sedaj izmislila, da rešiš meniha, svojega prijate- lja?"

"Nisem si izmislila, Bog mi je pričal, gospod sodnik, govori- la sem resnico," je pogumno rekla deklica.

Menih je stopil nekoliko na- prep.

"Da, resnico govori, in kdor trdi, da laže, obrekuje angela, ki ne pozna laži!" je zavpil s tresočim se glasom. "Res, prosila me je, da grem v Veng, toda, da ji je prišlo kaj take- ga na misel, sem ji dal povod jaz, ki sem jo tako vodil. . . Vzgljil sem jo, da pogumno izpričuje našo vero in zaniču- je svet in njegovo veselje, tega me pa ni sram."

Zopet se je Hendel poroglj- vo smehljaj.

"Res je genljivo, kako izku- šata ta dva človeka z lažjo iz- rezati drug drugega. Skoraj bi rekel s Tertulijanom ginjenega srca: Glejte, kako se ljubijo. Nočem dalje preiskovati, v ko- liko si ti, menih, nesramno vplival na to osebo in jo pri- pravil k upornemu dejanju, sedim tu, da kaznujem tebe in njo."

"Švertneričina hčerka!" je zopet osorno rekel deklici.

"Kako pa, si li vedela za mojo kužno postavo? Povsod so jo razbožnali. Si jo li slišala, ali

ne?"

"Slišala sem jo!" je odgovo- rila.

"Že, slišala, pa ne razume- la," se je vtaknil vmes rdeče- bradec Bertold, ki je že prej tako prijazno govoril s siroti- co. "Glavo stavim, da je ni umela. Saj je tako obsežna, jaz sam sem jo moral dva- krat, trikrat slišati, potem šele mi je šla v glavo. Stavim, de- klica se ne ve dobro, kaj je ku- ga."

"Tako meniš," je odgovoril Hendel, ki mu je plaval zaniče- valen posmeh okoli ust, ko je z jeznim pogledom streljal na svojega dobrovoljnega bra- tranca. "Ker ima par lepih očesec in ima jamico na pod- bradku, ji starec že hiti na po- moč, tak je."

"Pa naj sama pove. Švertne- ričina hčerka, ta-le gospod tamle pravi, da nisi umela po- stave. Si jo li umela? Kaj je stalo v prvi točki?"

"Rekli ste," je glasno in jas- no odgovorila — tako nekako bo sodnji dan angel našteval grehe onemu, ki bo stal na le- vici —

"Da je farna cerkev na gori okužena in da jo boste zapri- li."

"To si si sedaj izmislila, da rešiš meniha, svojega prijate- lja?"

"Nisem si izmislila, Bog mi je pričal, gospod sodnik, govori- la sem resnico," je pogumno rekla deklica.

Menih je stopil nekoliko na- prep.

"Da, resnico govori, in kdor trdi, da laže, obrekuje angela, ki ne pozna laži!" je zavpil s tresočim se glasom. "Res, prosila me je, da grem v Veng, toda, da ji je prišlo kaj take- ga na misel, sem ji dal povod jaz, ki sem jo tako vodil. . . Vzgljil sem jo, da pogumno izpričuje našo vero in zaniču- je svet in njegovo veselje, tega me pa ni sram."

Zopet se je Hendel poroglj- vo smehljaj.

"Res je genljivo, kako izku- šata ta dva človeka z lažjo iz- rezati drug drugega. Skoraj bi rekel s Tertulijanom ginjenega srca: Glejte, kako se ljubijo. Nočem dalje preiskovati, v ko- liko si ti, menih, nesramno vplival na to osebo in jo pri- pravil k upornemu dejanju, sedim tu, da kaznujem tebe in njo."

"Švertneričina hčerka!" je zopet osorno rekel deklici.

"Kako pa, si li vedela za mojo kužno postavo? Povsod so jo razbožnali. Si jo li slišala, ali

ne?"

"Slišala sem jo!" je odgovo- rila.

"Že, slišala, pa ne razume- la," se je vtaknil vmes rdeče- bradec Bertold, ki je že prej tako prijazno govoril s siroti- co. "Glavo stavim, da je ni umela. Saj je tako obsežna, jaz sam sem jo moral dva- krat, trikrat slišati, potem šele mi je šla v glavo. Stavim, de- klica se ne ve dobro, kaj je ku- ga."

"Tako meniš," je odgovoril Hendel, ki mu je plaval zaniče- valen posmeh okoli ust, ko je z jeznim pogledom streljal na svojega dobrovoljnega bra- tranca. "Ker ima par lepih očesec in ima jamico na pod- bradku, ji starec že hiti na po- moč, tak je."

"Pa naj sama pove. Švertne- ričina hčerka, ta-le gospod tamle pravi, da nisi umela po- stave. Si jo li umela? Kaj je stalo v prvi točki?"

ter da so nevarne katoliške po- božnosti, verske vaje in roma- nja, vsled česar vse to prepo- vedujete, in ste s strogimi kaz- nimi žugali onim, ki bi šli v našo staro cerkev in ki bi šli na romanje."

"Prav dobro si si zapomnila. Gospod Bertold, ali ste čuli?"

"Pa le ne ve, kaj je kuga," je trdovratno trdil rdečebradec. Taká uboga, uboga revica naj bi ne imela zagovornika tu, ker je bila ravnokar oproščena prava vlačuga — —. Ne, kaj more on za to.

"Torej, dete, povej, kaj je kuga, pa natančno!" je vpra- šal ter je ogledoval krasno de- ključino postavo s svojimi mali- mi očmi. Da bi le ničesar ne vedela, Bog varuj!

Deklica je pomislila:

"To je silno huda bolezen."

"Huda bolezen je tudi davi- ca. Nič ne ve," je zadovoljno ugotovil Bertold.

"Ne, počakajte," je prosila in je pomišljajoč položila dva prsta na nežno lice.

"Že vem," je nato mirno re- kla. "Bule so, ki se prav hitro

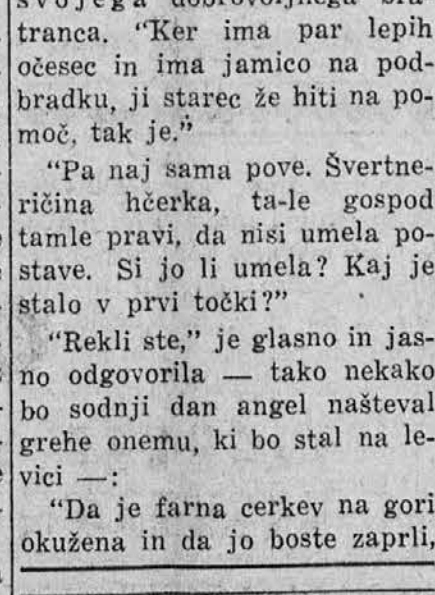
prikažejo, potem modre in rjave, kakor hajale od udarcev; pride kmalu smrt, grozen smrad, in okusi, mora umreti."

"Prav dobro ve!" je no zagrmel sodnikov bro si slišala kužno bo- jo tudi umela, toda ni več romarjev pregovar- (Dalje prihodijo)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

1895

1943

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo, da je kruta smrt pretrgala življenja našemu ljubljenu soprogu oziroma očeta

Joseph Podboršek

Umril je dne 12. januarja po eden teden trajajoči boleznij pljučnic. Star je bil šele 47 let. Pogreb se je vršil dne 15. januarja iz Josefa Želetovih prostorov v cerkev sv. Vida ter od tam na Calvary pokopališče kjer smo izročili njegovo truplo v naročje materi zemlji.

Pokojnik je bil rojen dne 14. marca, leta 1895, v vasi Dobrava Črnučah nad Ljubljano, kjer zapušča mater Polono Podboršek in štiri sestre, Ano poročeno Fritz, Tončo poročeno Peruzzi, Ivanko poročeno Saiger in Lojsko, ter več sorodnikov. Tukaj pa zapušča brata Franka mene žalujočo soprogo in tri nedorasle otroke, v starosti od 8 do 12 let. V Ameriko je prišel pred 21. leti. Bil je član društva Naprej št. 5 S.N.P.J. ter unije M.E.S.A. Local 19.

Srčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so nam nudili prvo pomoč v času bolezni in smrti in sicer: njegov brat Frank in naši prijatelji Mr. in Mrs. Kelly Sentic.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom zahvalimo vsem, ki so položili tako krasne vence h krsti ljubljene pokojnika in sicer: Bratu Franku Podboršek, Mr. in Mrs. Kelly Sentic in Private Albert, Mr. in Mrs. John Dodic, Mr. in Mrs. Frank Tegel, Mr. in Mrs. John Persin in družini, Mr. in Mrs. John Mihelič, Frank Jereb, Mr. in Mrs. F. Turk, Mr. in Mrs. Tekaucic, Mr. in Mrs. Joe Trebec, Hodge School Teachers, Mr. in Mrs. Joe Franceskin, Mr. in Mrs. Elmer Barastow, Mr. in Mrs. Stanley Yerman, Mr. in Mrs. Valentine Gorjup, Mr. in Mrs. Joe Polanc st., družini Babinec, družtu Naprej št. 5 S.N.P.J., uniji M.E.S.A., Local 19 ter šuštarjem iz clairske okolice, Mr Rudy Kozan, Frank Longar, Frank Urankar, Joe Hace, L. Gyacki, L. Lazarovski, Jack Sandus.

Srčno zahvalo naj sprejmejo tudi sosedje in prijatelji iz E. 76th St. Donald Ave. za vence in pomoč v denarju. Hvala tudi vsem, kateri so nam darovali v denarju in sicer: Mr. in Mrs. Trebec, Mr. in Mrs. John Korošec, Mr. in Mrs. Kopal, Mr. in Mrs. Može, Mrs. Knez, Mrs. Bavec, Mrs. Mahne, Mr. in Mrs. Močnik, Mr. in Mrs. Meserko, Mr. in Mrs. Cakelj, Mrs. Močilnikar, Mrs. A. Zupan, Mr. in Mrs. Bretzel, Mrs. Zaic, Mrs. Euclida, Mr. Louis Zaic, Mrs. Ana Podboršek, Mrs. Zaic, Mr. in Mrs. Bizil, Mr. J. Yerman, Mrs. M. Zeval, Mr. in Mrs. Unetich, M. Makse, Mr. in Mrs. Saurich, Mr. in Mrs. Kovačič, Mr. in Mrs. Levstik, Mr. in Mrs. Rebolj, Mr. in Mrs. Marn, Mr. L. Majer, Mr. in Mrs. Ackon st., Mr. Debevec.

Zahvalo naj sprejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugu pri pogrebu: Mr. John Dodic, Mr. Joe Tekaucic, Mr. Grum, Mr. Joe Trebec, Mr. John Persin, Mr. Elmer Barastow.

Hvala vsem, ki so ga prišli kropit, ko je ležal na mrtvaškemu odru vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Hvala pogrebni zavodu Joseph Zele in sinovi za vzorno urejen pogreb in vsestransko najboljšo poslugu. Enako bodi izrečena zahvala pogrebem, ki so nosili krsto.

Če sem slučajno katero ime pomotoma izpustila, prosim, da mi oprostite, ker se želim vsem prav iskreno zahvaliti.

Ljubljani soprog in oče! Kako strašno je prazna naša hiša, od kar Te med nami več ni. Zaman Te iščejo naše solzne oči in zaman čakajo Tvoj povratek naša bolesta polna srca. Odiel si tja, odkoder ni povratka. Spominjali se Te bomo, ljubljani soprog in oče, z ljubeznijo v naših srcih dokler bodo utripala, in dokler se ne snidemo enkrat na kraju večnega miru.

Zalujoci ostali:

Antonija Podboršek, soproga
Antonija, Vilma, hčerki
Joseph Jr., sin

Cleveland, Ohio, 16. februarja, 1943.

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200 Premožjenje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, po- šteti in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta: otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmoderneše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, po- trudi se in pristopi takoj.

Za poiznanila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE, KAR NAS JE ZA VEDNO ZAPUSTIL NAŠ LJUB- LJENI IN NIKDAR POZABLJENI SOPROG IN OČE

Mihael Knez

ki je zatnil svoje blage očl dne 10. februarja, 1941.

Kruta smrt čemu odvzela si nam draga očeta? Kar najdražje smo imeli spravila si ga od nas.

Kje ste, kje ste, zlati ata, tužno vsem nam je po vas, da bi se odprla vrata in prikazal Vaš obraz.

Rane v srcu so odprte, srce skeleče krvavi, tiho nosimo bolesti, da nobeden to ne ve.

Sladko spite v kraju večnega miru, ljubi soprog in dragi oče, večna luč na sveti Ti.

Zalujoci ostali.

MARIJA KNEZ, soproga in hči ANGELA.

Cleveland, O., 16. februarja, 1943.